

■ **Munkád során mindig találtál új feladatokat.**

■ A 2000-es évektől a Katedra-versenyek jelentettek számomra új kihívást. Diákjaimmal lelkesen kapcsolódtunk be az irodalmi versenyekbe, s két alkalommal az első helyen végeztünk az országos döntőben. Közben a 7. és 8. osztályok legjobb helyesíróival a Simonyi Zsigmond helyesírási versenyre készültünk. A kitartó munka eredményesnek bizonyult. Az évek során tizenöt felbári diák jutott az országos fordulóra, s közülük tizenegyen képviselték a felvidéki iskolákat Budapesten a Kárpát-medencei döntőben.

■ **Ha ki kellene emelned egy eredményt, eseményt, mi lenne az?**

■ A legkiemelkedőbb eredményt 2010-ben érte el az iskola egyik tehetséges tanulója, Somogyi Pál, aki ezen az igényes versenyen az első helyen végzett. Ezzel a teljesítményével ő lett a Simonyi-verseny történetében az első határon túli győztes. Az ELTE BTK zsűfóráig megtelt nagytermében, a Gólyavárban egy kis csallóközi iskola tanulóját köszöntötte az elismerést jelentő vastaps.

■ **Az évek során sosem fáradtál el. Mi adott mindig újabb inspirációt?**

■ Egy-egy sikeres szereplés mindig ösztönzést adott a tanulóknak és nekem is a további munkához. Boldog voltam, amikor láttam, hogy a szülők velem együtt örülnek gyermekük sikereinek.

■ **Hogy vélekedsz egykori iskoládról, melyben majd negyven évig tanítottál?**

■ A felbári iskolában most is komoly és következetes munka folyik, amely évente megmutatkozik a különböző felmérések és versenyek eredményein. Ez számomra azért is felemelő érzés, mert a tantestület felét egykori tanítványaim teszik ki. Jó látni, hogy szor-

galmasan, becsületesen végzik munkájukat, s igyekeznek megfelelni az új pedagógiai kihívásoknak. Feladatuk nem könnyű, hisz naponta kell bizonyítaniuk, hogy a kis létszámú iskolában is színvonalas munka folyik, ahol felkarolják a tehetséges tanulókat, de a lassabban haladókkal is lelkiismeretesen foglalkoznak.

■ **Eredményes pályafutásodat látva, milyen tanáccsal látnád el a kezdő és gyakorló pedagógusokat?**

■ Jómagam a 2015-ös tanév végén nyugdíjba vonultam. Az utánam jövőeknek üzenem, hogy nagy gondot fordítsanak a szakmai önművelésre, bátran forduljanak tanácsért a tapasztaltabb kollégákhoz, legyenek igényesek önmagukkal szemben, diákjaikat pedig neveljék türelemmel és szeretettel emberségre és magyarságra.

■ **Tudom, hogy az alapiskola befejezése után is sok diákod fordult hozzád segítségért. Hogy is van ez?**

■ Amikor két évvel ezelőtt elkészöntem diákjaimtól, búcsúzóul a táblára írtam a telefonszámomat. Ezzel jeleztem, hogy ha bármikor szükségük lenne tanácsaimra vagy a segítségemre, ezen a számon mindig a rendelkezésükre állok, mert a „lámpás”, míg ki nem alszik, fáradhatatlanul világít minden kis magyar gyermek számára.

■ **Van személyes tanári hitvallásod?**

■ Most, hogy a legjelentősebb szakmai elismerésben részesültem, elgondolkodtam azon, hogy mivel érdemeltem ki ezt a megbecsülést. Hiszen nem tettem mást, csak a munkámat végeztem lelkiismeretesen és a szívem szerint „hűséggel és szeretettel”. Talán ezt nevezhetném leginkább tanári hitvallásomnak.

■ **Köszönöm a beszélgetést!**

2017. november 24-én a Katedra Alapítvány és a Katedra Társaság égisze alatt került megrendezésre Dunaszerdahelyen a XXVI. Katedra Napok rendezvénye. Kissé paradox módon – a tavalyi kétnapos találkozóval szemben – idén csak egy napos rendezvényről szól ezen beszámoló, még ha a megnevezésben a „Napok” kifejezés szerepel. Az ok meglehetősen egyszerű és prózai, a Katedra Társaság a 2017. évre nem kapott tevékenységéhez szinte semmilyen támogatást sem. Ennek ellenére az aktuális évben is aktívan működött, amely leginkább a „Tanuló Szlovákia” reformtervezet véleményezésében, szakkonzultációk és szakmai viták folytatásában merült ki.

A XXVI. Katedra Napok témája is időszerű és sokat vitatott problémát vetett fel: „Mire van szüksége a kezdő (és nem kezdő) pedagógusnak?” Szakmai körökben már jó ideje hol elhallgatott, hol igenis erélyesen kimondott problémáról van szó. A pedagógustársadalom alacsony megbecsültségét és az iskolaüggyel kapcsolatos problémákat csak tetőzi, hogy úm. a „rendszeren belül” is elégedetlenség és jelentős nézetkülönbség uralkodik afelől, milyennek kellene lennie a jövő pedagógusának. S ha nem ilyen, akkor ki felelős a kialakult helyzetért? A szervezők nem tápláltak felesleges illúziókat a tekintetben, hogy egy egynapos szakmai találkozó minden felmerülő kérdésre választ ad majd, ami után mindenki elégedetten mehet haza. Sokkal inkább az volt a cél, hogy elinduljon egy tényleges és őszinte szakmai kommunikáció és konzultáció mindazon felek között, akik érintettek a felvetett problémában.

A tisztán szakmai jellegű találkozó programját, formátumát, a felkért előadókat és vitapartnereket is e célok és szándékok figyelembevételével választottuk ki. Világos szándék volt, hogy az előadók és vitázók között szerepeljenek a felsőoktatást (pedagógus-

PINTES GÁBOR

KOPOGTAT AZ ÚJ PEDAGÓGUSGENERÁCIÓ

BESZÁMOLÓ A XXVI. KATEDRA NAPOK RENDEZVÉNYÉRŐL

képzést) ismerő és rá befolyással bíró személyiségek, a közoktatásban jártas és tapasztalattal rendelkező szakemberek, menedzserek, trénerek, kezdő pedagógusok és pedagógusjelöltek is. Az idei Katedra Napot ezért két blokk/tömb alkotta. Délelőtt három előadás hangzott el. Bárczi Zsófia (a Nyitrai Konstantin Filozófus Egyetem Közép-európai Tanulmányok Karának dékán asszonya): *Megtanítani vagy pályára segíteni? A felsőfokú pedagógusképzés lehetőségeiről* c. előadását Masszi János (a dunaszerdahelyi Vámbéry Ármin Alapiskola igazgatója): *Új szerepben – új csapatban. Az iskolavezetés (nem csak) kezdő pedagógussal szemben támasztott elvárásairól és támogatásáról* c. gondolatmenete követte, majd Kantár Balázs (az udvardi Majthényi Adolf Alapiskola tanára) kapott szót, aki *Átmeneti állapotban. A pályakezdés kihívásairól* tartott beszámolót.

A Katedra Napok eddigi hagyományaitól eltérően délután újabb előadások passzív befogadása helyett szakmai vitával egybekötött kerekasztal-beszélgetés következett a pedagógusképzés, pedagógusi pályakezdés és a permanens szakmai építkezés szükségének időszerű kérdéseiről. Az irányított, moderált vita résztvevői Horváth Kinga (a Selye János Egyetem Tanárképző Karának dékán asszonya), Urbán Péter (a Tandem nonprofit szervezet vezetője) és Csölle Stefánia (pedagógusjelölt, a Nyitrai Konstantin Filozófus Egyetem Közép-európai Tanulmányok Karának ötödéves hallgatója) voltak. A csaknem kétórás vita, véleménycsere a következő tézisek alapján folyt:

1. Kiből lesz ma a jövő pedagógusa – avagy ki és miért jelentkezik ma tanárképzésre?
2. Milyen támogatásban részesülhet/reménykedhet a kezdő tanár?

3. Mi hiányzik a pedagógusképzésből?

Az élénk és valóban termékeny vitát követően a Katedra Napok hagyományához hűen átadásra került a 2017. évi Katedra-díj is. A betervezett jelöléseket kiértékelve a Katedra Alapítvány kuratóriuma és a Katedra Társaság döntése alapján a Katedra-díjat Csölle Ilona, a felbári Batthyány-Strattmann László Alapiskola nyugalmazott pedagógusa kapta. A díjazottat Varga Eleonóra, az iskola jelenlegi igazgató asszonya laudálta. A Katedra-díjat Hodossy Gyula, a Katedra Alapítvány igazgatója adta át. Csölle Ilona köszönőbeszédében kiemelte a pedagógusi szakmához való elhivatottságot és ragaszkodást azon értékekhez, melyek a pedagógusi hitből és meggyőződésből fakadnak.

A délutáni órákba nyúló szakmai találkozó további, nem formális beszélgetésekkel, véleménycserevel folytatódott.

